

DUCHU SVATÝ

s Tvou božskou pomocí nauč mě žít ke cti a slávě Boží, ke spáse duší a k radosti Matce Boží, abych mohl umírat jako dobrý a užitečný sluha našeho Pána Ježíše Krista - AMEN.

Jan Pavel II.

Duch svatý není okřídleným zvířátkem

Je-li něco v křesťanském náboženství nesporného, je to víra v jednoho Boha. Je-li něco velmi nepochopitelného, je to jeho trojjednost. Říkáme tomu tajemství a nejde o alibismus. Není jednoduché tomu porozumět, ale jde o to vůbec rozumět? Víra není především o rozumovém uchopení nepochopitelného, ale o úctě a vztahu. Nemusím druhému, ženě, Bohu vždycky rozumět, abych miloval, abych jim důvěřoval, že mě nezradí, že mi neublíží, že mě přijmou a mou lásku budou opětovat. Rozum umí dát jistotu, ale nikdy ne zakotvení. Umí odpovídat na otázky, ale často nezná jejich smysl.

Stojí za to Bohu důvěřovat, že to se mnou myslí vážně. Že mě přijímá a bere jako partnera, že mě nechce pohltnout, že se nerozpustím jako kostka cukru v jeho božství, že mi připravuje místo ve svém společenství, že podporuje mou individualitu, jejíž základ mi sám dal, že mi nabízí cesty k jejímu uzdravení, že respektuje mou svobodu.

Na rozdíl od Syna neznáme fyzickou ani symbolickou podobu Ducha jako rozumné a svobodné bytosti. Bývá zobrazován jako holubice, jen v několika světlých případech v podobě člověka nebo anděla. Navzdory tomu Duch není milým okřídleným zvířátkem, není pouhou energií. Není čímsi rozplizlým, neurčitým. Je plnohodnotnou, výraznou osobou. Někým, kdo podle Synových slov je se svou církví, v těsné blízkosti každého z nás. Tím, který dal vystrašeným učedníkům nezměrnou odvahu apoštolů postavit se před křižující dav a mnohdy ostrými slovy jim nabídnout Krista. Je bojovníkem, posílajícím i poslaným, apoštolem. Podporuje každého bez výjimky, stát se podobně odvážným.

Jděte do celého světa.

Otec Jan

NEDĚLE 30.května - SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO - HOD BOŽÍ SVATODUŠNÍ

8.00 hod. - mše svatá s lidovým zpěvem

9.45 hod. - slavná mše svatá s duchovní hudbou: Zdeněk Fibich: MISSA BREVIS F-dur op. 25, Jos. Čapka Drahlovský: VENI SANCTE SPIRITUS, TE DEUM LAUDAMUS op.106, Fr. Šimíček: Raduj se, nebes Královno

18.00 hod. - večerní mše svatá s lidovým zpěvem

NEDĚLE 13.ČERVNA - SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ - SVÁTEK BOŽÍHO TĚLA

8.00 hod. - mše svatá s lidovým zpěvem

9.45 hod. - slavná mše svatá s průvodem a duchovní hudbou: GREGORIANSKÝ CHORÁL: MISSA XVI - CREDO I.,PATER NOSTER, PANGE LINQUA, Alois Strébl:Ó, SALUTARIS HOSTIA, EDUARD TREGLER: AVE VERUM , Ó,BONE JESU

18.00 hod. - večerní mše svatá s lidovým zpěvem

OZVĚNY SVÁTOSTI BIŘMOVÁNÍ

„Nechovej Tanka (rozuměj: Staníka), chovej mě!“

Často si na tento výrok dvouletého človíčka vzpomenu, když slyším horlit některé křesťany. Také bychom chtěli mít Boha **j e n o m** pro sebe, ba spoutat i Ducha svatého. To proto, že nejsme dospělí - duchovně - jsme nedospělí! Ale jak na to? Vždyť většina z nás byla biřmována. Tedy přijala **svátost křesťanské dospělosti**. Nesestoupil snad na nás Duch svatý? Neobdaroval nás? Určitě ano! Ale asi jsme se málo otevřeli Jeho milosti. Bez ní nemáme šanci Ho poznávat a tím dozrát. A za to je třeba se modlit.

Dne 7. května, o prvním pátku, jsme byli opět přítomni Jeho působení, této úžasné události. Navštívil nás Duch svatý spolu s otcem biskupem Vojtěchem a zpečetil naši dospělost.

A protože každá velká událost se má oslavit, tak jsme se sešli na faře a společně, jako řádná duchovní rodina, slavili.

A znovu se mi vybavila otázka: „Proměnil nás? Proměnil mě?“. Věřím, že Duch svatý osvětluje **v š e c h n y** lidi dobré vůle, (jiného vyznání, ba i ty, kteří Ho nepoznali?). Věřím, že **cokoliv dobrého** bylo myšleno a vymyšleno, řečeno a hlásáno, činěno a vytvořeno je Jeho dílo? Odpovídám si: věřím a mám jistotu, že mě Duch svatý obdaroval. Vírou, nadějí, láskou, moudrostí, radou, silou, statečností, uměním...

Děkuji Duchu svatému a prosím: „Vezmi, Pane, do své náruče **Aničky, Bětku, Dagmar, Jitku, Martu, Terezu, Františka, Tomáše, Toníka, Petra, Přemka, Vojtěcha** a chovej taky mne! **Vřelý dík patří i panu faráři Jiřímu**. Celé dva roky se věnoval biřmovancům, každé setkání měl dobře připravené. Pravdy a zkušenosti víry předával moderním jazykem, některé „ohrané“ skutečnosti nově osvětlil, což zvláště mladí s povděkem kvitovali.

Slíbil, že na nastoupené duchovní cestě „dospěláků“ je bude i nadále doprovázet. Pán Bůh Vám za to zaplatí.

A.M.D.

Jak pěstovat jablíčka

Před několika roky mě na výstavě zahrádkářů okouzila jablíčka - krásná, velká červená, srdce se na ně smálo. Panečku, mít taková doma! Ale to je přece maličkost. Zjistit druh, koupit stromek a zasadit. Stalo se, ale ouha! První úroda a zklamání. Jablíčka byla malá, červivá a d'ubkatá. Výsledek špatné péče nebo přesněji řečeno, žádné.

Včera jsem byla v zábrdovickém kostele na velké slávě. Oslava pokračovala na faře. Uprostřed velkého sálu stál stůl plný dobrot. A kolem něj, mimo dospěláků, poskakovalo několik okatých snědých dětí, jako malovaných. Radost a šibalství jim koukalo z očí. Na moji skrytou otázku: „Kde se tu vzaly“, přišla brzy odpověď v osobě pana faráře. „Zvu vás dolů, do spodních místností, kde je nově upravena pro rómské děti školka.“

Panečku, to je něco! Tady se budou pěstovat „jablíčka“! Duch svatý zapracoval. Všichni dobře víme, že dětské zážitky jsou nejsilnější, zanechávají hlubokou stopu, nasměrují na životní cestu, utváří postoje a ty jsou základem našeho chování. Půda je dobře připravena, místa dost, čistě vyličené, vydrhnuto, místnost pěkná a jednoduše zařízená.

Co tady zbývá? Naše modlitby, aby až „jablíčka“ dozrají nedošlo ke zklamání. Aby se na ně naše srdce smálo.

P.S. Chybí nástěnky...

A.M.D.

Slavnost hnutí Víry a světla

O prvním májovém pondělí 3. května zažili pravidelní návštěvníci večerní mše svaté v Zábrdovicích nečekanou slavnost. V kapli Panny Marie Čenstochovské se sešlo několik desítek členů hnutí Víra a Světlo, aby byli přítomni prvnímu svatému přijímání tří svých členů. Se zjevnou radostí přijali Magda, Kateřina a Radek do svých srdcí eucharistické Tělo a Krev Páně. Jejich radost se přelila na celé společenství přítomných včetně otce Jana, který mši svatou celebrouval. Spontánní výkřiky jednoho retardovaného nikoho nevyrušovaly, vždyť i ony byly projevem radosti, kterou sekularizovaný svět nepochopí a nemůže dát. Mnohé přítomné tato eucharistická slavnost dojala k slzám vděčnosti našemu Pánu, za Jeho lásku, kterou daruje bez rozdílu všem, kdož ho milují.

VáM

RADOSTNÝ VÝSLEDEK SČÍTÁNÍ

O 2. neděli velikonoční 18. dubna 2004 se v kostelích Brněnské diecéze konalo sčítání návštěvníků bohoslužeb. Jeho výsledek ze zábrdovické farnosti byl nejen překvapivý, ale i velmi radostný. Proti předešlému sčítání, kdy hlasovací lístek odevzdalo 298 návštěvníků se jejich počet v roce 2004 zvýšil o 52%, to je na 453! Díky Bohu.

   Kéž by takto vzrůstalo procento věřících i v ostatních kostelech.

Významná výročí a slavnosti v červnu a červenci 2004

- I. VI. - Roku 1991 převzal arcibiskup mons. Miloslav VLK řízení Pražské arcidiecéze
6. VI. - Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE
10. VI. - Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ, dříve zvaný Svátek Božího Těla.
11. a 12. VI. - budou se v ČR konat první volby poslanců do Evropského parlamentu ve Štrasburku, ve které mají nejsilnější frakci evropské Lidové (křesťanské) strany
18. VI. - Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA
19. VI. - Svátek NEPOSKVRNĚNÉHO SRDCE PANNY MARIE
27. VI. - Brněnská diecéze si připomene, že roku 1976 byl vysvěcen na kněze dnešní brněnský biskup mons. Vojtěch CIKRLÉ. Týž den přijali kněžské svěcení i dnešní biskupové, mons. Václav MALÝ, pomocný episkop pražský a mons. Josef KAJNEK z Hradce Králové
5. VII. - Slavnost svatých CYRILA A METODĚJE, Den slovanských věrozvěstů
- Druhé výročí zahájení Českého církevního sněmu na Velehradě
 - Roku 1999 byl jmenován pomocným biskupem brněnským monsignor Petr ESTERKA a pověřen pastorační zahraničních krajanů
 - Před 57 roky byl vysvěcen na kněze emeritní zábrdovický duchovní správce pater Jiří BÍLEK
6. VII. - V sobotu roku 1415 byl v kostnické katedrále odsouzen jako kacíř Mistr Jan HUS, zbaven kněžství a odevzdán světské moci. Ta jej upálila. Popel byl hozen do řeky Rýn – tento den je státní svátek ČR
6. VIII. - Svátek Proměnění Páně na hoře Tábor - zároveň 1. pátek měsíce srpna
14. VIII. Vyjde poutní číslo Života zábrdovické farnosti
15. VIII. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie - pouť zábrdovické farnosti

VZPOMÍNKA NA PUTOVÁNÍ PO SVATÉ ZEMI

Sobota 20.3.2004

Pole pastýřů

Jedno z předměstí Betlehema se nazývá Beit Sahur a má okolo 6000 obyvatel. Žijí zde lidé různého vyznání – většinu však tvoří křesťané (menšinu protestanti a muslimové). Každá komunita má zde svůj kostel. Stále se budují nové kostely, například byl nedávno dostavěný Melchytický kostel (řecko-katolický), který má zde svůj seminář a církevní základní školu. (Muslimové zas postavili nedávno novou mešitu). Podle tradice se toto území nazývá „Pole pastýřů“ proto, že je to místo, kde pastýři přijeli od andělů poselství o narození Ježíše Krista. Antonio Barluzzi a františkáni vybudovali těsně vedle jeskyně kostelík „Gloria in excelsis“ (r. 1953). O událostech, které se zde stali, hovoří evangelium sv. Lukáše (2,8 – 20)

Bazilika Narození

Tato bazilika je srdcem a má bohatou historii. První sakrální stavba byla postavená v roce 326 Konstantinem na místě, kde podle sdělení Palestinčana Euzébia, biskupa

v Cézarii, byla svatá jeskyně pohanským chrámem.

V roce 538 – baziliku zničili Samaritáni.

V roce 540 – císař Julián dal baziliku znovu postavit.

V roce 614 – Peršané pod vedením Cosrochova respektovali baziliku proto, že na čelní stěně budovy byla velká mozaika, která představovala klanění tří králů – v perských oblecích.

V roce 638 – v prvních časech arabské okupace muslimští vůdci respektovali křesťanský kult.

XII. století – epocha křížáckých výprav znamenala velký rozkvět pro baziliku – zkrášlení baziliky bylo ukončeno za spolupráce mezi jeruzalémským králem a byzantským císařem z Konstantinopolu. Současná jeskyně se dvěma vchody pochází z tohoto období. V okolí baziliky vyrostl augustiniánský klášter a též pevnost za účelem obrany města.

V roce 1187 – pád křižáckého království – Seladin ochránil baziliku od zničení a byla dokonce otevřená pro bohoslužby.

V roce 1347 – přišli do Svaté země františkáni, přičinili se o opravu střechy.

XVI. století – v tomto století se změnil vztahy mezi ortodoxními Řeky a františkány. Františkáni byli z baziliky vyhnáni a správu objektu převzali Řekové – v jeskyni vybudovali Oltář Narození.

V roce 1852 – pro neustálé spory o baziliku Narození Turci nařídili tzv. „status quo“, což znamenalo: Kdo tento objekt kdysi vlastnil, tomu zůstane. Tak se stalo, že františkáni definitivně přišli o účast na bazilice.

Jeskyně mléka

Tento malý kostýlek se nachází vzadu na cestě stejného jména (Milk Grotto Road). Jeskyně je pojmenovaná podle legendy. Tato vypráví o tom, že Panna Maria při útěku do

Egypta (Mt 2,13-15) schovala se v této jeskyni a zatímco kojila Dítě, několik kapek mléka upadly na skálu – jeskyně zbělela. O jeskyni, která je přeměněna na kapličku se nyní starají bratři františkáni. Stala se poutním místem matek (i muslimek) – které prosí Pannu Marii o dar života a dostatek mléka pro své děti (Lk 11,27-28).

Šalamounovy rybníky + klášter s kostelem v palestinské čtvrti

Je velice silným zážitkem spatřit pozůstatky rybníků, které před několika tisíciletími nechal zbudovat Šalamoun. Stále připomínají jeho božského ducha a jeho slávu. Taktéž nádherný klášter s kostelem v palestinské čtvrti, který jsme měli možnost navštívit, v nás zanechal hluboký dojem. Také o tento kostel se starají františkáni. Vyslechli jsme přednášku sestry, která nám vyprávěla historii kostela a kláštera. Nyní zde přebývá asi 60 dívek, o které se sestry starají.

Pondělí 22.3 a úterý 23.3

Přijíždíme od Betléma jihozápadním směrem červenohnědou Judskou pouští podél liduprázdného až opuštěného a proto krásného pobřeží zelenomodrého Mrtvého moře na jedné a skalnatých hor na straně druhé, mjíjíme palmové oázy a olivové háje, také kibuc a současně lázeňské středisko En Gedi, dál členitou Negerskou a Edomskou pouští ze ZOO rezervací ohrožených druhů, kopci vytěžené soli, vlevo vpravo tolik jinou krajinou a ještě dál k červeným horám dnes zahalených v oparu, které daly jméno svému moři – (Červené, Rudé). Rychlý výstup z klimatizace autobusu do horkého a vlhkého ovzduší, pěší přesun přes izraelsko – egyptskou hranici, kvete a voní tu všechno známé i neznámé – méně rychlé, ale oboustranně pečlivé celní odbavení a následná tří hodinová cesta Sinajským poloostrovem, tentokrát egyptskými autobusy s cílem oáza poblíž kláštera sv. Kateřiny. Kol dokola poušť – pustina připomínající často měsíční krajinu, fantasticky bizarní rudé skalní útvary, kopce písku, beduínské osady, minimálně zeleně, silnice více méně dobré a sjízdné. K 22.00 hod. konečně v hotelovém komplexu s palmami, bazénem, muzikou, vodními dýmky a

diamanty nad hlavou v podobě hvězd. Přepadení našich vozidel se protentokrát odkládá, technická závada jednoho z nich není kamufláž. Krásné bydlení, krásné prostředí, chutné a pestré jídlo – ovšem již méně krásné vstávání

v 1.00 hod. – pokud se ovšem vůbec podařilo usnout. Krátký přesun ke klášteru (v 1500m n.m.), výchozímu bodu pro 4. hodinový výstup na Mojžíšovu horu (2250m n.m.). Komu se chce – má možnost, naštěstí osvětlení baterek je natolik slabé, že nelze rozeznat průběh chodníku; ten je kamenitý a prašný, přelidněný, převelbloudovaný, rušný, strmý a také – to hlavně – nekonečný. Před námi ligotá krásná šňůra světýlek (téměř světlušek), ovšem mně se nevyspáním motá hlava i nohy. Jediná útěcha je pohled vzhůru, úplně na dosah tu jsou snad všechny hvězdy. Asi v půli cesty to vzdáváme a situaci řešíme pomocí taxi služby, ve zdejších kraji v podobě ťavy – camel – velblouda. První minuty jsou vpravdě bojem o život, pomyšlení na pád dolů balvanovitým srázem si zakazují a zuby-nehty se držím v neexistujících třmenech a sedle, zvláště v momentech, kdy se velice vitální zvíře má tendenci vracet domů, což je

dolů a evidentně ho to již nebaví, nebo naopak energicky vyráží vpřed a mívá své línější kolegy. Má smysl pro humor, mně se ho právě teď jaksi nedostává a docela slyšitelně skučím...nicméně sotva se v této výšce začínáme aklimatizovat – je tu velbloudí konečná! Bakšišné za nejrychlejší, nejinteligentnější či nejkrásnější a nejúsměvnější řavu se nekoná a pro výstup na vrchol zbývá asi 1,5hod. Je to docela vysoký kopec, všude hodně kamene a hodně lidí, stále ještě tma, ale fyzické rezervy máme a je nám docela lehce bez velbloudího pohybu. Cesta je zpestřena osvěžovkami – chýšemi s pijatikou všeho druhu a na samém konci celý svět. Někteří využívají možného pronájmu karimatky či příjemné deky (hodně to fouká) a vleže a v teple pak mohou lépe očekávat východ slunce. Také je to ta pravá chvíle pro vrcholovou prémii (slivovici, čokoládu aj.) a vzájemné bratření se. Východ slunce je vždycky síla, natož zde – všude nekončící, nedohledná, bochánkovitě buclatá, červená a pustá skaliska; vzpomínáme na Mojžíše...jak asi...? ...jak mohli...? A také na to, jak je život krásný, jak jsme vděční, že to všechno můžeme prožívat a proč nelze, aby svět zmoudřel a že by snad stačilo, abychom se na všechny naše problémy dívali z této perspektivy a našli k sobě blízkost v maximální vzdálenosti podané ruky. Rychle, ale opatrně zpět jako kamzíci husím pochodem, tentokrát bez taxi – konstatujeme, že je dobře, že jsme v noci neviděli, co nás čeká; mnoho z nás by asi volilo jinak. Je to nekonečný, prašný, kamenitý, terén – vybavujeme si líbeznost našich Tater, v 8 hod. ráno je již pařák a zásoby vody končí; ostatně my také. Utrmácení, zaprášení, okopání – ale šťastní, se jedeme zcivilizovat a taky dobře nasnídat. Následuje krásná mše sv., pod blankytným nebem, uprostřed rudých skal a azurovou vodní hladinou. Téměř kýč – nicméně je to tak! Víte už, co je to blaženost duše? My, po všech stránkách posilnění, vyjíždíme znovu ke klášteru

sv. Kateřiny (památky UNESCO) t.č. v obležení autobusy a také malými kluky, kteří chtějí prodat či vyměnit co se dá; jsou docela neodbytní, vytrvalí a krásní. Objekt spravuje pravoslavná církev, prohlídka s předchozím výkladem je v poklusu a v davech turistů; „hoří keř“ a vše ostatní v areálu je v zajetí fotografů. Toto místo mě docela zklamalo, klid zde rozhodně chybí a nevím, zda jeho návštěva nemohla být v programu nahrazena např. spočínutím v Rudém moři?! – škoda snad příště. A teď vzhůru k hranicím! Těším se, víc než jako domů. Čeká nás důkladná a zdlouhavá kontrola, celníci to dramatizují, asi mají obavy a nějaký čas tu neviděli exoty z české a slovenské země. Někteří zatím sbírají vyplavené mušle, kamínky i bílé úlomky korálů (zákaz jejich vývozu nám zatím nevadí). Dva izraelské autobusy plné našich zavazadel se kupodivu neztratily a tak nás čeká delší, ale dobře známá klidná a romantická cesta podél solného moře směrem k Jeruzalému, kde máme v plánu nějaký čas pobývat. Stmívá se, krajina tichounce ubíhá a nám je moc krásně...Kolem 22.00 hod. docela únavné ubytování v hotelu Victoria, kde jsme po 4 letech první hosté, ale náš vynikající průvodce P.Martin Mojžíš tuto situaci, stejně jako ostatní jiné, s přehledem zvládá. Kdo má chuť a náladu na večeři – je prostřeno. Ráda věřím, že nás toto „město pokoje –Jerušalaim“, v minulosti 17x úplně srovnané se zemí, obývané židy, muslimy i křesťany, ráno přivítá s otevřenou náručí plnou slunce. A těším se také, že mě jako každý den ve 3 hod. nad ránem probudí z mešity modlitba muezzina a následné pozdravení místních kohoutů a ptačí zpěv; i to totiž patří k této tajemné, fascinující a nepopsatelně podmanivé zemi!

ŠALOM IZRAELI! Právě se mi po tobě začíná stýskat...

Pokračování z cest po Izraeli přineseme v dalším čísle časopisu.

První svaté přijímání

se ve farnosti Nanebevzetí Panny Marie v Brně - Zábřovicích bude konat o XI. neděli v mezidobí, to je 13. června 2004 při mši svaté v 9.45 hod.

Po bohoslužbě se za příznivého počasí sejdeme na farní zahradě. Bude-li však pršet, proběhne setkání s prvokomunikanty, jejich rodinami a farníky ve velkém sále.

Duch svatý sestoupil na Libavu

V roce 1953 připadly Svatodušní svátky na 24. a 25. května. Ve vojenském výcvikovém prostoru kolem městečka Libavá na Olomoucku bylo tehdy několik desítek tisíc vojáků. U jednoho dělostřeleckého pluku byl svobodník X. Už nevím, jak se prozradilo, že ten Slovák je v civilu katolickým knězem. Byl nenápadný, s nikým se moc do řečí nepouštěl. Nebylo se co divit, vždyť v té době, tažení komunistů proti církvi dosahovalo vrcholu. Nedávno se konal proces s katolickými spisovateli, Václavem Renčem a spol., prý se špiony Vatikánu! Byl to tedy zázrak, že se kněz dostal mezi vojáky. A navíc ho udělali velitelem dělostřelecké čety!

Bylo před svátky. Jeden moravský Slovák, který o existenci kněze mezi námi věděl se rozhodl, že ho přesvědčí, aby o Božím hodu, pro několik z nás, celebroul v lese mši svatou. Svobodník se zprvu zdráhal, možná se bál provokace, nedůvěřoval, ale když poznal upřímnou touhu po slavení svátků Ducha svatého, souhlasil.

Bylo nás celkem sedm. Nejdůvěrnějších přátel. Možná jsme měli strach z následků prozrazení... V různé vzdálenosti jsme stáli mezi stromy kolem metru dřeva. Na něm, skryty mezi prkny, byly ostatky svatého Gerarda, uctívaného světce redemptoristy. Místo kalicha skleněný pohárek od zmrzliny, patenu zastupoval porcelánový talířek.

A přece mezi nás v to Svatodušní odpoledne, sestoupil Bůh, aby nám připomněl:

Nebojte se, já jsem s vámi!

Farní společenská rubrika

- ❖ Ve středu 2. června se jedna z nejstarších brněnských lékařek, čas od času navštěvující i náš kostel, paní MUDr. **Helena Vincentová - Lenzová** dožívá neuvěřitelných 98 let. Hojnost zdraví a Božího požehnání jí přejí synové Josef a Jan s rodinami.
- ❖ Před dvěma roky, 2. června 2002 odešla ke svému Pánu moje milovaná maminka, paní **Anna Matoušková**. O modlitbu za její duši prosí dcera Zdena a manžel zesnulé.
- ❖ Dne 30. června již uplynou tři roky co v naší farnosti sloužil primiční mši svatou **pater Pavel Klouček**. Nyní je duchovním správcem v Osové Bitýšce. Ať mu Pán v práci na své vinici požehná.
- ❖ Téhož dne se naše farnost dozvěděla, že svou rodinu, přátele i známé po dlouhé nemoci opustil pan **Jan Mikyska**. Vzpomíná a o modlitbu za zvěčnělého prosí rodina.

- ❖ Hezké prožití dovolených a prázdnin přeje všem návštěvníkům našeho chrámu redakce i duchovní správa. Příští číslo Života zábrdovické farnosti vyjde, dá-li Pán, před poutí, v sobotu 14. srpna 2004.

Absolventský varhanní koncert Martiny Oujezské

Ve čtvrtek 13. května po večerní mši svaté se opět koncertním způsobem rozezněly píšťaly varhan zábrdovického kůru v chrámu Nanebevzetí Panny Marie. Ke stolu královského nástroje zasedla absolvující varhanice ze ZUŠ se zaměřením na církevní hudbu, židenická rodačka MARTINA OUJEZSKÁ. Studovala pod pedagogickým vedením ředitele zdejšího kůru Zdeňka Hatiny a nyní výsledky svého studia prezentovala nejen svému učiteli, rodině, přátelům, ale i početnému posluchačstvu, které již tradičně koncerty absolventů tohoto učiliště navštěvuje.

Po uvítání panem farářem Rousem a ředitelem ZUŠ Mgr. Pavlem Hamříkem se průvodního slova ujala tentokrát Anežka Oujezská. Pěvecky ve skladbách A. Dvořáka a Z. Hatiny spoluúčinkovala babička varhanice, altistka, profesorka JAMU Anna Barová.

Aby organistka ukázala šířku svého repertoáru od barokní CANZONY Girolama Frascobaldiho a klasika tohoto nástroje Johanna Sebestiana Bacha s jeho PRELUDIEM a FUGOU D-dur, pokračovala Antonínem Dvořákem (od jehož smrti uplynulo 1. května právě 100 let) jeho opusy 19b - AVE, MARIA a HYMNEM AD LAUDES IN FESTO SS: TRINITAS AVE MARIS STELLA, při nichž zazněl lahodný hlas Anny Barové. Koncert pokračoval čtyřmi částmi STŘEDOVĚKÝCH REMINISCENCÍ Jitky Snížkové, zesnulé před 15 roky. Následovala modlitba OTČE NÁŠ Zdeňka Hatiny a MUSICA DOMINICALIS _ FANTASIA I, letošního pětasedmdesátníka Petra Ebena.

Mohutným potleskem poděkovalo početné posluchačstvo za umělecký zážitek, který jim obě sólistky připravily.

Vám

Duchovní hudba a koncert

Je dobrou tradicí, že při každé nedělní mši svaté v 9.45 hodin účinkují sólisté nebo instrumentalisté při interpretaci skladeb liturgického charakteru. Ještě před prázdninami při XIII. neděli v mezidobí 27.6.2004 zazní duchovní hudba Vojtěcha Říhovského: MISSA in honorem scti. Cyrilli et MATHODII op.2., dále ZDRÁVAS MARIA Jana Nepomuka Vitáska a HYMNUS Františka Suchého. Účinkují sólisté, chrámový sbor a orchestr. U varhan Stanislav Kostka Vrbka, provedení řídí ředitel kůru Zdeněk Hatina.

V pátek 18. června 2004 po večerní mši svaté v 19.00 hodin se bude v našem zábrdovickém chrámu konat ABSOLVENTSKÝ KONCERT dvou studentů ZUŠ se zaměřením na duchovní hudbu v Brně, Smetanova ul. K varhannímu stolu usednou KAROL FRYDRYCH a ANETA ROVNEROVÁ, která varhany vystřídá zobcovou flétnou. Na programu budou skladby komponistů: B.M.Černohorského, J.K.Kuchaře, F.X.Brixiho, A.Dvořáka, S.Macha a Z.Pololánika + improvizace.

ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI vydává farnost u chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Brně Zábrdovicích, Lazaretní 1, 615 00 Brno, tel. 545 212 156. Redaktor p. V.Müller, Grafika: R.Smékal